

## ГЛАВА XLVI.

< Сждии. — Деввора пророчица. >

Подиръ смърть-тѣ на Исуса Навина, Израилтяне-тѣ нѣмали общій вождь, който да нагледва за изпълненіе-то на законы-тѣ и да ги защитява отъ силны-тѣ и многочисленны непріатели. Кога служили Богу вѣрно, тогава самъ Богъ ги запазвалъ; а кога ся уклонявали отъ служеніе-то истинному Богу, тогава захващали да ги притѣсняватъ Хананейне-тѣ, Моавитяне-тѣ, Филистимляне-тѣ, Мадіанитяне-тѣ и Аммонитяне-тѣ. Но и въ това тяжко время Богъ не ги забравялъ, ако го призывали на помощъ со смиреніе: Той имъ испращалъ избавители, които ся наричали *сждии*. Въ то время, когато ги притѣснявалъ Іавинъ, царь Ханаанскій, живѣяла една жена, по имя Деввора; тя была пророчица и сждія надъ Израилтяне-тѣ. Съ неѣ ся совѣтовали Израилтяне-тѣ во всички-тѣ важны случаи и отъ неѣ узнавали волю-тѣ Божіѣ. Тя живѣяла подъ едно палмово дръво, въ горы-тѣ, които принадлежали на колѣно-то Ефремово. Богъ ѣ явилъ, че ще избави Израилтяне-тѣ, които двадесять години страдали отъ Іавина, и заповѣдалъ ѣ да испрати одного знаменита Нефеалимлянина, по имя Варака, съ десять тысящи чело-вѣцы противъ Сисарѣ, пълководеца Іавиновъ. Деввора по-выкала Варака и явила му волю-тѣ Божіѣ; но Варакъ не ся рѣшавалъ да иде на войнѣ безъ неѣ. Тогава пророчица-та му ся вrekла да иде наедно съ него, и при това казала: „азъ щѣ идѣ, но за това честь-та на побѣдѣ-тѣ ще ся падне не тебѣ, а на женѣ.“ Варакъ събралъ десять тысящи чело-вѣцы войскѣ. Непрѣтелска-та войска была на брой много поголѣма; но, при всичко това, непрѣтеля-тѣ останѣлъ побѣденъ. Всичка-та войска Сисарова паднѣла на мѣсто-то отъ саблѣ-тѣ на Израилтяне-тѣ, а той самъ бѣгалъ. Като видѣлъ, че го гони Варакъ, той отъ страхъ скокнѣлъ отъ колесницѣ-тѣ и бѣгалъ пѣши. На пѣтя сто-